

РЕШЕНИЕ

№ 5792

гр. София, 04.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 13.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **234** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на „ИКФ Импорт енд Експорт СПА“ ЕАД, чрез управителя И. Г. с адрес за кореспонденция: [населено място], жк Д., [улица], бл. Бизнес сграда 2, ет. 3 срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22221421002208-091-001/24.08.2022 г., потвърден с Решение № 1800/14.11.2022 г. на Заместник-директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика, при ЦУ на НАП.

Процесният РА се оспорва в частта, в която за данъчните периоди м. 03.2020 г., м. 04.2020 г. и м. 07.2020 г., вследствие на непризнато право на приспадане на данъчен кредит за дружеството са установени публични задължения в общ размер на 76 413,26 лв. и начислените лихви за забава в размер на 15 991,32 лв.

В жалбата, от съда се иска РА, в оспорената част да бъде отменен, като незаконосъобразен. Твърди се, че фактическите констатации не са подкрепени от събраните в хода на производството доказателства, а правните изводи са формирани при неправилна преценка на представените от негова страна документи. Посочва, че в хода на проведеното ревизионно производство е установено, че стоките, предмет на процесния внос не са укрити и са представени достатъчно документи, които ясно и безспорно доказват, че същите са надлежно отразени в счетоводството на дружеството. Сочи, че разполага с всички изискуеми от закона документи,

удостоверяващи ветреобщиностно придобиване (В.) на алкохолни и енергийни напитки, получени от G.E.R. S.R.L. и V. DEBONO, включително услуга по пакетиране от TOP L. B.V. и последващо извършени ВОД към италианското дружество M.F.T. S.R.L.S. Счита, че неизпълнение на задължения за водене на счетоводна отчетност и подаване на данни във VIES системата от страна на доставчиците не може да бъде тълкувано във вреда на жалбоподателя, като в тази връзка се позовава на принципа на пропорционалност и практиката на Съда на Европейския съюз (ЕС) решения по съединени дела C-95/07 и C-96/07. В заключение, отправя искане за отмяна на РА.

По време на проведените по делото открити заседания, оспорващият се представлява от адвокат В., която поддържа жалбата. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът по оспорването, в лицето на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” при ЦУ на НАП – [населено място], чрез юрисконсулт С. намира жалбата за неоснователна, като моли същата да бъде отхвърлена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразените становища на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна, следното:

По допустимостта на жалбата: Решение № 1800/14.11.2022 г. на Заместник-директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” при ЦУ на НАП – [населено място] е връчено на оспорващия по електронен път на 21.11.2022 г., поради което следва да се приеме, че подадената чрез административния орган на 02.12.2022 г. (вх. № 53-04-1061) е в рамките на срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК. Във връзка с гореизложеното, съдът намира, че е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство и срещу акт, с който се засягат нейни права и интереси, поради което е подлежащ на оспорване. Жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

1. Фактически установявания.

Между страните не се спори, че ревизионното производство е започнало с издаването на заповед за възлагане на ревизия № Р-22221421002208-020-001 от 15.04.2021 г., от началник сектор при ТД на НАП С., упълномощен със Заповед № РД-01-128/18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С.. По реда на чл. 113, ал. 3, във връзка с чл. 114, ал. 2 от ДОПК, срокът за извършване на ревизията е удължен със Заповеди за изменение на ЗВР № Р-22221421002208-020-002/21.07.2021 г. и № Р-22221421002208-020-003/26.08.2021 г. На „ИКФ Импорт енд Експорт СПА“ ЕАД е възложено извършването на ревизия за установяване на задължения по ЗДДС за данъчни периоди от м. 03.2020 г. до м. 12.2020 г.

В хода на производството са събрани писмени доказателства и са извършени множество процесуални действия.

Констатирано, че „ИКФ Импорт енд Експорт СПА“ ЕАД е извършило покупки от дружества, регистрирани в други държави-членки - В. на стоки - водка „Б.“ и енергийни напитки „Ред Б.“ както следва:

1.1. G.E.R. S.R.L. с VIN IT05049130874 е продало на жалбоподателя, съгласно фактура № 1/16.03.2020 г. 1 000 кутии, „Ред Б.“ на стойност 21 000 евро. Издаден е Протокол по чл. 117 от ЗДДС № 1/16.03.2020 г. с ДО 41 072,43 лв. и ДДС 8 214,49 лв.

За плащане по фактурата е представено банково извлечение за направен превод на

16.03.2020 г. в размер на 21 000 евро и левова равностойност 41 072,43 лв.

При извършената проверка е установено, че италианското дружество е deregистрирано за целите на ЗДДС на 04.11.2020 г. От негова страна не са декларирани вътреобщностни доставки (ВОД) на стоки в полза на жалбоподателя.

За превоза на 1 000 кутии „Ред Б.“ е представена товарителница (ЧМР) от 16.03.2020 г., в която като превозвач е посочено „Лоджис Груп“ ЕООД, превозно средство С., маршрут от В., Италия до С., България. Дружеството не е представило счетоводни регистри или други документи, свързани с превоза на процесните стоки. Органите по приходите са установили, че превозвачът не е декларирал фактури за транспортни услуги, нито към „ИКФ Импорт енд Експорт СПА“ ЕАД, нито към G.E.R. S.R.L. Към датата, на която се твърди, че е извършен превоза, вписаното в ЧМР МПС с регистрационен номер С., е било собственост на „Смарт Мениджмънт БГ“ ЕООД, deregистрирано по ЗДДС на 02.03.2018 г.

1.2. TOP L. B.V. е издало на жалбоподателя фактура № 40288301/09.04.2020 г., чиито предмет е маркиране на стоки, на основание представен договор. Издаден е Протокол по чл. 117 от ЗДДС № 2/09.04.2020 г. с ДО 880,12 лв. и ДДС 176,02 лв.

1.3. V. DEBONO е издало на жалбоподателя следните фактури: № 288/20.07.2020 г. за 857 кутии водка „Б.“ на стойност 83 129,00 евро. Съставен е Протокол по чл. 117 от ЗДДС № 3/20.07.2020 г. с ДО 162 586,19 лв. и ДДС 32 517,24 лв.; № 289/20.07.2020 г. за 290 кутии, водка „Б.“ на стойност 28 130,00 евро. Съставен е Протокол по чл. 117 от ЗДДС № 4/20.07.2020 г. с ДО 55 017,50 лв. и ДДС 11 003,50 лв. и № 294/22.07.2020 г. за 3 559 кутии, „Ред Б.“ на стойност 62 638,40 евро. Съставен е Протокол по чл. 117 от ЗДДС № 5/20.07.2020 г. с ДО 122 510,06 лв. и ДДС 24 502,01 лв. Доставчикът е deregистриран за целите на ДДС на 20.11.2020 г.

По фактурите ревизираното дружество е направило частично плащане по банков път в общ размер на 194 880,85 лв.

За превоза на 1 147 кутии бутилки водка „Б.“ е представена товарителница (ЧМР), в която като превозвач е посочено „Ян Дер Райк България“ ЕООД. В ЧМР е посочено превозно средство Е. и маршрут – тръгване на 24.07.2020 г. от Р., Х. до Т., Италия на 29.07.2020 г. Получател на стоките е Saccetti and Simi S. R. L., I.

В срока по чл. 117, ал. 1 от ДОПК е Ревизионен доклад № Р-22221421002208-092-001/18.01.2022 г., с който е направено предложение за установяване на данъчни задължения. Ревизираното лице се е възползвало от правото си да подаде възражение, съгласно чл. 117, ал. 5 от ДОПК. С него са представени: нова товарителница (ЧМР), в която като превозвач е посочено „Лоджис Груп“ ЕООД, превозно средство С., маршрут от Г., М. до С., България без посочен товар с отбелязани фактури № 288, 289 и 294 и документи за продажби - вътреобщностни доставки (ВОД) на 1 147 кутии, бутилки водка „Б.“, съгласно издадена фактура № 1/15.09.2020 г. на стойност 112 406,00 евро (219 847,03 лв.), с получател M.F.T. S.R.L.S. с VIN IT05601180879 и нулева ставка на ДДС на основание разпоредбата на чл. 53, ал. 1 от ЗДДС. За издадената фактура „ИКФ Импорт енд Експорт СПА“ ЕАД е получило частично плащане по банков път в размер общо на 22 130,00 евро и 32 500,00 евро, обща с левова равностойност от 106 846,99 лв.

Във връзка с твърдяното извършване на ВОД, за превоза на 1 147 кутии, бутилки водка „Б.“ е представена товарителница (ЧМР), в която като превозвач е посочено „Лоджис Груп“ ЕООД, превозно средство С., по маршрут от [населено място], България до С. А. ли Батиати, К., Италия. Стоката, вписана в товарителницата е 30

палета бутилки водка „Б.“, 20 тона.

Превозвачът „Лоджис Груп“ ЕООД не е декларирало фактури за транспортни услуги, нито към „ИКФ Импорт енд Експорт СПА“ ЕАД, нито към M.F.T. S.R.L.S. МПС с регистрационен номер С., към дата на съставяне на ЧМР е било собственост на „Смарт Мениджмънт БГ“ ЕООД. Не са представени договори за наем или друг вид търговски отношения между собственика на МПС и дружеството – превозвач „Лоджис Груп“ ЕООД. По данни на Агенция Митница и към дата 15.09.2020 г. и за целия м. 09.2020 г. за посоченото в ЧМР МПС с ДК [рег.номер на МПС], липсват данни за преминавания на границата на Република България.

Така направените фактически установявани са дали основание на органите по приходите да направят извода, че стоките, предмет на ВОД, не са изпратени от територията на България, защото превозвач на процесните стоки е „Ян Дер Райк България“ ЕООД, с превозно средство Е., с маршрут на превоз на стоките от Н. до Италия, т.е. стоките, закупени от малтийския търговец V. DEBONO не са пристигали на територията на страната. При съобразяване с данните, отразени в ЧМР, доставката на стоките е прието, че е с място на изпълнение извън територията на страната. Стоките, предмет на разглежданите на твърдяно В. не са реално превозени до територията на страната и не са фактически получени от жалбоподателя, поради което не е доказано и прехвърлянето на собствеността им. Формирано е заключение, че за издадените протоколи по чл. 117, ал. 1 от ЗДДС не може да бъде упражнено право на приспадане на данъчен кредит.

След приключване на ревизионното производство е издаден ревизионен акт (РА) № Р-22221421002208-091-001/24.08.2022 г., от органа по приходите при ТД на НАП, [населено място], възложил извършването на ревизията и от ръководителя на ревизиращия екип. С РА е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 76 413,26 лв. по протоколи, издадени по реда на чл. 117, ал. 1 от ЗДДС и отразени в дневниците за покупки за данъчни периоди: м. 03.2020 г., м. 04.2020 г. и м. 07.2020 г., предмет на оспорване.

При обжалването по административен ред по-горестоящият орган е възприел изводите, направени в РА, в оспорената част, поради което го е потвърдил.

По искане на оспорващия по делото беше допуснато изслушване на съдебно-икономическа експертиза, чието писмено заключение (основно и допълнително) е приобщено към събрания по време на производството доказателствен материал.

2. Анализ на събраните доказателства и правни изводи.

При така установените обстоятелства, органите по приходите са приели, че „ИКФ Импорт енд Експорт СПА“ ЕАД няма право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 76 413,26 лв. по протоколи, издадени по реда на чл. 117, ал. 1 от ЗДДС и отразени в дневниците за покупки за данъчни периоди: м. 03.2020 г., м. 04.2020 г. и м. 07.2020 г.

За да се провери законосъобразността на тези изводи, следва да се обсъди заключението на СИЕ, защото дава яснота по отношение на осчетоводяването на процесните фактури и протоколи, съставени по реда на чл. 117 от ЗДДС и отразяването им в дневниците за покупки на жалбоподателя. Направените от вещото лице заключения са последователни, задълбочени и компетентни. Отговорено е изчерпателно на поставените въпроси, като по време на проведените по делото открити заседания вещото лице даде допълнително тълкуване на въпроси, които са от

значение за спора. Заключение (основно и допълнително) следва да бъде кредитирано като мотивирано, логично и съответстващо на събраните доказателства.

По силата на чл. 13, ал. 1 от ЗДДС, В. е придобиването на право на собственост върху стока, както и фактическото получаване на стока в случаите на чл. 6, ал. 2, която се изпраща или транспортира до територията на страната от територията на друга държава членка, когато доставчикът е данъчно задължено лице, което е регистрирано за целите на ДДС в друга държава членка.

В решението на Директора на Дирекция „ОДОП“ е посочено, че за да се приложи режимът на В. е необходимо да са изпълнени следните условия: 1. доставчикът да е данъчно задължено лице, което е регистрирано за целите на ДДС в друга държава членка към датата на данъчното събитие; 2. предмет на вътреобщностното придобиване да е стока, като В. включва придобиване право на собственост или друго вещно право върху стоката, както и фактическо получаване на стоката в случаите на чл. 6, ал. 2 от ЗДДС; 3. придобиването да е възмездно и 4. стоките да са транспортирани до територията на страната от територията на друга държава членка.

Исключение от общото правило, свързано с условието завършването на транспортирането на стоките да бъде на територията на страната, се съдържа в чл. 62, ал. 2 и ал. 3 от ЗДДС. По силата на чл. 62, ал. 2 от ЗДДС, независимо от посоченото общо правило на чл. 62, ал. 1 от същия закон, мястото на изпълнение на В. е на територията на страната, когато лицето, което придобива стоките, е регистрирано по този закон и е осъществило придобиването им под идентификационен номер, издаден в страната. В чл. 62, ал. 3 от ЗДДС е предвидено, че за да не се прилага чл. 62, ал. 2 от ЗДДС и да не се стигне до облагане в страната, лицето следва да разполага с доказателства, че В. е обложено в държавата членка, където стоките са пристигнали или е завършил превозът им.

В разглеждания казус ревизираното лице претендира право на приспадане на данъчен кредит по подробно изброените в предходната точка фактури, за които се твърди, че отразяват В. на алкохолни и безалкохолни напитки, закупени от него от дружества, регистрирани на територията на други държави членки за целите на ДДС. Към фактурите са съставени тях протоколи по реда на чл. 117 от ЗДДС, по които жалбоподателят, като вносител е начислил ДДС.

Спорният въпрос в случая е дали тези стоки са били наистина превозени до територията на Република България и дали наистина жалбоподателят може да се легитимира, като техен собственик. За изясняването му следва да се анализират доказателствата, свързани с транспорта на процесните стоки от мястото, където се твърди, че са натоварени до мястото, където се твърди, че са разтоварени на територията на страната.

Жалбоподателят е представил фактура, издадена от G.E.R. S.R.L. за закупуването на 1000 кутии от енергийната напитка R. B., на стойност 21 000 евро, към която е съставен протокол по реда на чл. 117 от ЗДДС. Видно от т. 7 на основното заключение на ССЕ, за превоза на тези стоки е представена CMR № 160 с изпращач "G.E.R." S.R.L. и получател "IKF I. and E." S.. Товарен пункт: S.Venerina и разтоварен пункт: S.. Посочени са номер на фактура: 1/16.03.2020, транспортно средство: С. и товар: R. B. cl 0,33 с количество 33 PAL с брутно тегло 26 000 кг.

По отношение на транспорта на стоките (конкретно на 1 147 кутии бутилки водка „Б.“), предмет на доставка по издадените три фактури от малтийското дружество V. DEBONO, първоначално жалбоподателят е представил ЧМР № 0665, в която като

превозвач е посочено „Ян Дер Райк България“ ЕООД, превозно средство Е., маршрут – тръгване на 24.07.2020 г. от Р., Х. до Т., Италия на 29.07.2020 г. Получател на стоките е Saccetti and Simi S. R. L., I. Впоследствие е представена CMR № 09 с изпращач: "V. Debono" и получател: "IKF I. and E." S.. Товарен пункт: Gozo M. и разтоварен пункт: S.. Посочен номер на фактура: 288, 289 и 294, транспортно средство: С.. Не е посочен от какво естество се състои товара. Не е посочено тегло на товара (т. 7.2. от основното заключение на ССЕ).

Нито по време на ревизионното производство, нито в жалбата, нито в хода на съдебното производство жалбоподателят не представи смислено обяснение, защо за транспорта на едни и същи стоки се представят две абсолютно различни товарителници. Различните превозвачи и различните места на натоварване и разтоварване на стоките, са основание за възникване на обосновано предположение за липсата изобщо на осъществен В.. Изразеното от вещото лице становище за това, че печатите в товарителниците не са положени с мокър отпечатък, а са принтирани (поради пълното им съвпадение), е допълнителен аргумент в подкрепа на извода, че тези документи са съставени в хода на ревизията, с цел доказване на благоприятни за жалбоподателя факти – осъществен транспорт между различни държави членки на описаните във фактурите стоки.

Липсата изобщо на осъществен транспорт на процесните стоки се установява от данните, получени от вещото лице за преминаването праз ГКПП на страната на транспортните средства, с които се твърди, че те са били превозени. В т. 10.1 от заключението е посочено, че според справочните системи на Агенция „Митници“, обхващащи периода от 01.01.2020 г. до 31.12.2020 г., не са налице записи за входящи и/или изходящи преминавания през ГКПП на Република България на пътни превозни средства с регистрационни номера: С.; С.; С.; С. и С.. Установени данни за две регистрирани входящи преминавания на през ГКПП „Р. - Д. Мост“ на товарни композиции с основно превозно средство (влекач) с рег. [рег.номер на МПС] . Предвид разминаванията в описаните по-горе товарителници и липсата на адекватно обяснение за това обстоятелство, съдът не следва да обсъжда осъществяването на транспорта с последното МПС от превозвач „Ян Дер Райк България“ ЕООД.

В допълнителното заключение, след направени справки в отдел „Пътна полиция“, вещото лице посочва, че за осъществения транспорт, съгласно CMR № 160 с изпращач: "G.E.R." S.R.L и получател: "IKF I. and E." S. е използвано МПС с рег. [рег.номер на МПС] , което през цялата 2020 г. е било спряно от движение. По отношение на CMR № 09, касаеща транспорта на стоки с изпращач: "V. Debono" и получател: "IKF I. and E." S., с посочени: товарен пункт: Gozo M. и разтоварен пункт: S., като транспортно средство е упоменато такова с рег. [рег.номер на МПС] . В представената справка от СДВР на МВР се сочи, че МПС с рег. [рег.номер на МПС] е марка: Пежо, модел Боксер, каросерия: фургон. Технически допустима маса 3 500 кг., маса в движение 2 135 кг. След направена е справка при официалния вносител "С. Ф. А." относно техническите възможности на Пежо Боксер, вещото лице достига до категоричния извод, че количество товар описано в трите фактури с № 288/20.07.2020, № 289/20.07.2020 и № 294/20.07.2020 е физически невъзможно да бъде транспортирано с транспортно средство Пежо, модел

Боксер.

В случая не е без значение и обстоятелството, че соченият като превозвач „Лоджис Груп“ ЕООД не е представило каквито и да е документи, свързани с твърдяното осъществяване на процесните превози. То не е включило в дневниците си за продажби фактури, издадени към изпращача или към получателя, за извършени транспортни услуги. Няма и данни, на какво основание е ползвало посочените в ЧМР транспортни средства, защото е безспорно, че то не е било техен собственик. Поради общоизвестния факт, че Г., където се твърди, че стоките са били натоварени, е остров в С. море, би следвало товарните автомобили да са превозени до континентална Европа с кораб или ферибот. Данни в тази връзка не са установени.

На последно място следва да се посочи, че жалбоподателят не е разполагал с адекватно на обема на стоките складово помещение на територията на страната, където би могъл да ги разтовари и складира. От такова помещение той е имал нужда, защото вносът е бил извършен в периода март - юли 2020 г., а износът доколкото такъв изобщо е осъществен е бил през септември. Наетото складово помещение от 75 кв. м., според нещото лице е било недостатъчно за складирането на стъклени бутилки в посочените количества.

Съдът не кредитира потвържденията за изпращане на стоките, представени от жалбоподателя. Те са частни документи, без надлежни установени дати на съставяне и при достигнатото заключение за липса на осъществен транспорт на процесните стоки, следва да се приемат като такива, съставени за установяване на благоприятни за ревизираното лице обстоятелства.

В случая не са налице и предпоставките за приложение на чл. 62, ал. 3 от ЗДДС. При липсата на данни за пристигането на процесните стоки на територията на България, може да се приеме, че превозът на стоките не завършва на територията на страната, а на територията на друга държава членка. Предвид на обстоятелството, че ревизираното лице е предоставило на контрагентите си своя идентификационен номер по ЗДДС, за същия възниква задължение да начисли ДДС за В. с място на изпълнение на територията на страната, на основание чл. 62, ал. 2 от ЗДДС. Не са представени доказателства, че за В. е начислен ДДС в друга държава членка, където стоките са пристигнали или е завършил превозът им. За доказване на обстоятелствата, че В. на стоките е обложено в държавата членка, където стоките са пристигнали или е завършил превозът им, придобиващият по чл. 62, ал. 2 от ЗДДС следва да разполага с документ, издаден от съответната чуждестранна администрация, удостоверяващ, че В. е обложено в тази държава членка. Този документ следва да е издаден от компетентната администрация на държавата членка, където стоките са пристигнали или е завършил превозът им, съгласно чл. 9, ал. 1 от ППЗДДС. За съществуването на такива документи няма данни, поради което данъкът за В. по чл. 62, ал. 2 от закона се начислява с протокол по чл. 117, ал. 2 от същия закон, а датата на данъчното събитие и изискуемостта на данъка се определят по реда на чл. 63 от ЗДДС.

По отношение на фактура № 40288301/09.04.2020 г. TOP L. V.V., във връзка, която е издаден Протокол № 2/09.04.2020 г. по чл. 117 от ЗДДС, настоящият съдебен състав намира, че при така очертаня предмет на доставката

маркиране на стоки – според РД и РА, а според заключението на ССЕ - "О. account charges/такси за откриване на сметка", не може да се разглежда като В.. В чл. 13 от ЗДДС ясно е посочено, че **вътреобщностно придобиване** е придобиването на правото на собственост върху стока и на всяко друго право на разпореждане със стоката като собственик, както и фактическото получаване на стока в случаите по [чл. 6, ал. 2](#), която се изпраща или транспортира до територията на страната от територията на друга държава членка, т.е. предмет на В. може да бъде стока, а не услуга. В случая става въпрос очевидно за услуга, чиято същност е неясна, поради което към посочената фактура не може да бъде издаден протокол по чл. 117 от ЗДДС, респективно да се претендира право на приспадане на данъчен кредит.

На последно място, по отношение на фактура[ЕИК]/15.09.2020 г., издадена от жалбоподателя, за която се твърди, че документира осъществен ВОД от него към "M.F.T Societa a Responsbilita Limitata Semplie" на 1 147 броя каси водка Б.", съдът намира, че тя също не документира извършени реално стопански операции.

На първо място това е така, защото от изложеното по-горе се установява, че „ИКФ Импорт енд Експорт СПА“ ЕАД не придобило реално стоки от посочения вид и количество през периода, за който е издадена фактурата. За превоза и складирането в подходящо складово помещение на такива стоки не се събраха доказателства. Установи се също, че транспортното средство с ДК [рег.номер на МПС] не е напускало територията на страната през 2020 г., нито самостоятелно, нито в състав на автокомпозиция, само с каквато стоките е могло да бъдат превозени.

Предвид на гореизложените съображения трябва да се приеме, че РА, в оспорената част е издаден от компетентен орган, в предвидената форма, при съответствие с материално-правните разпоредби и целта на закона, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на делото на ответника се дължат разноски се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, поради което съдът дължи присъждането им.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1, пр. 4 от ДОПК, **Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав,**

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ИКФ Импорт енд Експорт СПА“ ЕАД, чрез управителя И. Г. срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22221421002208-091-001/24.08.2022 г., потвърден с Решение № 1800/14.11.2022 г. на Заместник-директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика, при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА „ИКФ Импорт енд Експорт СПА“ ЕАД, с ЕИК[ЕИК] да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при ЦУ на НАП – [населено място] на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, сумата от 8042 (осем хиляди и четиридесет и два лева), представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на

страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.